

Pražke, Zagrebške, Varaždinske, Sisaške, Kotorske, Dubrovniške itd. povabljeni tudi občina ljubljanska, naj bi poslala dva zastopnika k onej svečanosti. To vabilo je gotovo. Ali pa bode sedanji mestni odbor ljubljanski poslušal častno to vabilo, o tem dozdej ni še ne duha ne sluha. In vendar ogromna večina slovenskega naroda v Ljubljani zahtevati more, da se glavno mesto kranjske dežele pri omenjeni svečanosti ne sramoti s tem, da Ljubljana — ne bi bila zastopana! Čeravno vemo, da župan je vezan na sklepe občinskega zbora in da ni dvombe, da mestni odbor sedanji bode „ad acta“ položil prijazno beligradsko vabilo, ker se noben odbornik ne čuti Slovana in bi tudi noben odbornik sposoben ne bil zastopstvo tako v Beligradu sprejeti, vendar povzdignemo glas do mestnega župana gosp. Dežmana, naj — v spominu na njegovo nekdanjo navdušenost za „slavo Slovanom“ — obrne ves svoj vpliv do mestnega odbora na to, da se pošljeta dva narodna moža kot zastopnika ljubljanske občine v Beligrad, kajti — še enkrat povdarjamo — prijaznost bi se povračala z neprijaznostjo, ako bi se to ne zgodilo, in sramota bi se celi naši slovenski deželi nakopičila na glavo, ako bi Ljubljana ne bila zastopana. Vsak drug, ki bi šel brez vabila v Beligrad, bil bi le „nepovabljen gost“, in če tudi smo do živega prepričani, da naši bratje po krvi v jugu, ne bi ga, kakor pregovor pravi, „posadili za duri“, vendar ne bi imel „vestes nuptiales“. Zato, gospod župan, gledite, da se ne zgodi, kar bi po vsi deželi izbudilo pravično veliko nevoljo.

— (Profesorju bogoslovja dr. Čebašku) je Njegovo Veličanstvo podelilo naslov častnega kanonika.

— (Sprejem v Prago pomočnemu odboru) poslanega denarja, ki se je nabral v milodarni „besedi“, je župan Pražki z dopisom od 25. dne t. m. potrdil in ob enem pristrčno zahvalo izrekel čitalnici ljubljanski in dramatičnemu društvu, ki sta sodelovala pri tej besedi. Isto tako je s zahvalnim pismom potrdil že pred sprejem po „Novicah“ nabranega zneska v denarji in 100 kocev. Naj to vsi izvedó, ki so kaj darovali v blagi namen!

— (Gospodarji na Gorenskem in Notranjskem, ki se hočejo udeležiti razstave mlekarstva), ki bode letos na Dunaji, se vljudno vabijo, naj se podvizajo z oglašom svojim pri odborniku gosp. Jožefu Šeunig-u, kteremu je družba kmetijska izročila za našo deželo vse dotično opravilstvo, kajti zadnji čas je, da on poroča ministerstvu kmetijstva razstavnike sira ali kakega družega mlekarkega izdelka.

— (Gosp. J. Alešovec, vrednik „Brencljna“) se je podal na Dunaj, kjer ima 1. avgusta pred c. k. najvišjo sodnijo obravnavo o svoji pravični pritožbi, da so ga v znani pasji dogodbi krivega sodili taki porotniki, ki celó nič slovenskega jezika ne razumejo.

— (Pobirki iz časnikov.) „Slov. Nar.“ je pod naslovom „Noviška perfidija“ dopis „Novicam“ tako neotesano zanikaval, češ, da ni „S Primorskega“, da, kakor se pijancu še plot ogne, se tudi mi ognemo taki polemiki v srajčinih rokavih. Vsacega družega, ki bi „Novicam“ kaj tacega očital, bi povabili, naj pride rokopis pogledat, da vidi svojo neopravičeno obrekovanje; s pisarji „Slov. Nar.“ ne moremo imeti nobenega občestva, in moramo protestovati, da naši dopisniki ne bi imeli svobodne besede o onem „liberalstvu“, kterega „Novice“ kot socijalni strup prihorescirajo bodi-si v fraku, v surki ali talarji. — Po dopisu v vrlem „Wanderer“ smo zvedeli čudovite nerodnosti, ki so se godile unidan v Bledu, da velecenjeni nadvojvoda Albrecht, povsod na Kranjskem sprejeman z veliko častjo, v Bledu ni bil

od nikogar pozdravljan in da še zajuterka ni dobil v Malnerjevi gostilnici! Telegram, ki je naznanil prihod nadvojvode, je obležal v telegrafovem uradu, in Malnerjeva gostilna ni bila v stanu, malega kosilca mu napraviti!! Tudi mi moramo protestovati zoper tako vedenje. Ne! ne! to niso naši ljudje, to so tujci, ki nečast delajo naši deželi! Bled še ni domêna Bismarkova, če tudi so o prihodu filharmonične družbe vihrale velikonemške zastave na hišah tujcev ali izneverjenih domačih. — Vredništvu „Laibacherice“ svetujemo, naj se poskrbi vsaj taci ljudi, ki mu „Slov. Nar.“ prav predstavljajo, da ne bo laži po nemškem svetu trosila, da „Matica“ je „rundweg“ odbila poslanstvo v — Beligrad. Osjek ni Beligrad.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Če je res, kar piše „Osten“, name-rava ministerstvo iz groba poklicati oni memorandum „manjšine ministerske“ od leta 1870., po kterem bi se, Gališki deželi, tudi Čehom vrgel kosček samostojnosti, če bi priznali decembersko ustavo in veljavo šolskih postav. Da pa se Čehi bodo lepo zahvalili za tak „milodar“, to je gotovo. — Presvitli naš cesar 1. avgusta nemškega cesarja, ki gre v toplice Gasteinske, sprejme v Salzburgu. Neki telegram pa celó naznanja, da cesar avstrijski in cesar ruski prideta 1. septembra v Berolin, in da Bismark dela na to, da se zopet oživi nekdanja „sveta alianca“.

Hrvaško. — Finančni odsek, kteremu je deželni zbor izročil pretres proračuna in stroškov v letu 1871. in za polovico leta 1872., bode izbrisal marsikaj, izbrisal je za leto 1872. celi razpoloživi tako imenovani „skrivni“ fond z 10.000 gold. „Naj nas ogerskega ministerstva predsednik zagotovi — je rekel Mirko Hrvat — da dobimo pošteno in domoljubno vlado, potem jej hočemo dovoliti tudi 20.000 gold., Vakanović-u ne damo vinarja!“ — Ko tedaj pridejo finančne zadeve v razpravo deželnemu zboru, bodo seje viharne. — Prezvzišeni škof Strosmajer je v soboto zopet prišel v Zagreb. — Mestno starešinstvo je v sobotni seji sklenilo, da pošlje dva zastopnika k svečanosti v Zagreb.

Česko. Iz Prage. — Na predlog dr. Zeithamer-ja je mestni zbor sklenil, zahtevati od vlade, da se vseučilišče v Pragi razdvoji v česko in nemško, obema narodoma ugodno. Vsa česka dežela pritrjuje temu.

Špansko. — Še se nič ne vé o tem: kdo tiči za tem, da se je unidan po življenji streglo kralju Amadeo. Nekteri celó sumijo, da je bilo vse to le nalašč narejeno.

Turško. — Sultan hudo boleha; mož ima mnogo boleznin na sebi in se mu časi tudi pamet meša.

Mehika. — Juarez — oni glasoviti predsednik ljudovlade mehikanske, ki je najbolj kriv bil smrti cesarja Maksa, je umrl.

Na pomoč nesrečnim Čehom.

Gosp. Jakob Gruden, župnik pri Beli Cerkvi 2 gold. 50 kr., farmani Bele cerkve 2 gold. 50 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 27. julija 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 60. — banaške 7 fl. — turšice 4 fl. 40. — soršice 5 fl. 20. — rži 3 fl. 60. — ječmena 2 fl. 80. — prosa 4 fl. 20. — ajde 5 fl. 20. — ovsa 2 fl. 10. — Krompir 3 fl. —